

مرگ در غربت؛ نتیجه سیاستهای رضاشاهی

۱۹ اردیبهشت ۱۳۹۷ ساعت ۱۸:۲۰

رضاخان در تاریخ ۴ مرداد ۱۳۲۳ در ژوهانسبورگ در اثر سکته مرد. در آن زمان هنوز شرایط داخلی فراهم نبود و جو شدید ضد رضاخان در کشور باقی بود. جنازه را به مصر بردند و حدود ۶ سال در آنجا امانت گذاشتند.

کافه تاریخ- کشکول

شاهان پهلوی همه در غربت مردند و این چیزی نبود غیر از عدم مشروعیت آنها در جامعه ایران. بدین ترتیبی مردانی که برای عمری دیکتاتور منشانه بر مردم ایران حکمرانی کردند، حقیرانه از کشور خارج شدند و حتی بازگشت جنازه شان به داخل کشور نیز مقدور نبود و یا به سختی صورت گرفت:

«رضاخان در تاریخ ۴ مرداد ۱۳۲۳ در ژوهانسبورگ در اثر سکته مرد. در آن زمان هنوز شرایط داخلی فراهم نبود و جو شدید ضد رضاخان در کشور باقی بود. جنازه را به مصر بردند و حدود ۶ سال در آنجا امانت گذاشتند. بتدریج که شرایط کشور فراهم شد و مقدمات بازگرداندن جنازه به ایران تدارک دیده شد. در سال ۱۳۲۸ برای رضاخان عنوان کبیر را در مجلس تصویب کردند و بعداً جسد او را به ایران آوردند. رزم آرا که رئیس ستاد ارتش بود مسئول انتقال جنازه به تهران شد و به مصر رفت و جنازه را با تشریفات خاصی از طریق دریا به خرمشهر و سپس از طریق راه آهن به تهران آورد.»^۱

۱- حسین فردوست، ظهور و سقوط سلطنت پهلوی، تهران، انتشارات اطلاعات، ۱۳۹۳، ص ۱۱۴.

